

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24870

гр. София, 21.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 21.07.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

като разглежда дело номер **11519** по описа за **2024** година докладвано от съдия
Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 248 ГПК вр. с чл. 144 АПК вр. с чл. 63д ал.1
ЗАНН.

Образувано е по молба от 04.03.2025 г. на Б. Д. С. чрез адв. Р. за допълване на постановеното по делото решение № 6178 от 21.02.2025 г. с което е отменено съдебно решение № 4008 от 03.09.2024 г. по н.а.х.д. № 11785/2023 г. по описа на СРС, НО, 21-ви състав и вместо него е постановено, че се изменя НП № 8271/21.07.2023 г., издадено от Началника отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, като се намалява наложеното на Б. Д. С., административно наказание „глоба“ в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пр.3 ЗДвП вр. чл.7, ал.1, т.3, б“б“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на 500 лева.

С молбата се иска допълване на решението като бъде осъдена АПИ да заплати на молителя разноски в размер на 600 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение съобразно уважената част от жалбата.

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, поради което е процесуално допустима.

Насрещната страна е депозирала писмен отговор по молбата по чл. 248 ГПК, в който изразява становище за неоснователност на молбата.

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК вр с чл. 144 АПК приложима на осн чл. 63д ал.1 от ЗАНН в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или измени постановеното решение в частта му за разноските.

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. По аргумент от посочената разпоредба, налице са предпоставките за възлагане на разноските за

двете съдебни инстанции в тежест на АПИ. Налице е своевременно направено искане пред СРС и АССГ.

Относно размера на претендираната сума приложим в случая е чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, касаеща определяне възнаграждение по административнонаказателни дела. Според цитирания текст възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата в случая адвокатското възнаграждение възлиза на 450 лв. за всяка инстанция. Ето защо, доколкото с решението на касационната инстанция размерът на наложената глоба е намален от 1 500 лв. на 500 лева, то следва да се присъди претендираният адвокатски хонорар в размер на 600 лв.

Следователно на Б. Д. С. са дължими разноси в размер още на 600 лв. заплатено адв.възнаграждение съгласно договорите за правна защита и съдействие от 18.10.2023 г. и 18.10.2024 г.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА решение № № 6178 от 21.02.2025 г. като:

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Б. Д. С. сумата от 600 лв. разноси по делото за адвокатско възнаграждение пред въззивната и касационната инстанции.

Определението не подлежи на обжалване (чл.248 ал.3 изр.2 ГПК).

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.